TIESAS RĪKOJUMS (piektā palāta)

2011. gada 24. martā *

Lieta C-344/09

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden* (Zviedrija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2009. gada 2. jūnijā un kas Tiesā reģistrēts 2009. gada 21. augustā, sūdzības izskatīšanas ietvaros, kuru iesniedza

Dan Bengtsson.

TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: piektās palātas priekšsēdētāja pienākumu izpildītājs E. Levits, tiesneši M. Safjans [*M. Safjan*] (referents) un M. Bergere [*M. Berger*],

ģenerāladvokāts J. Mazaks [*J. Mazák*],
sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

* Tiesvedības valoda — zviedru.

noklausījusies ģenerāladvokātu,

izdod šo rīkojumu.

Rīkojums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes 1999. gada 12. jūlija Rekomendāciju 1999/519/EK elektromagnētisko lauku (no 0 Hz līdz 300 GHz) iedarbības uz sabiedrību ierobežošanai (OV L 199, 59. lpp.), ievērojot EKL 174. panta 2. punktu.

2 Šo lūgumu *Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden* (Mūras komūnas Vides un veselības aizsardzības komisija) iesniedza pēc tam, kad pie tās bija vērsies D. Bengtsons [*D. Bengtsson*] ar lūgumu samazināt nejonizējošā starojuma līmeni, kuru rada mobilo telefonijas operatoru uzstādītās bāzes stacijas, kas atrodas tuvu viņa dzīvesvietai.

Pamata lieta un prejudiciālais jautājums

3 No lēmuma par prejudiciālā lēmuma uzdošanu un Tiesai iesniegtajiem apsvērumiem izriet, ka 2006. gadā Mūras komūnā dzīvojošais D. Bengtsons iesniedza sūdzību *Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden*, apgalvojot, ka viņam ir smagas veselības

problēmas, ko ir izraisījusi pakļaušana nejonizējošam starojumam, kuru rada telekomunikāciju un datu bezvadu pārraides bāzes stacijas, kas atrodas tuvu viņa dzīvesvietai. Viņš lūdz, lai tiktu īstenots piesardzības princips un tiktu noteikti pasākumi, lai samazinātu viņa dzīvesvietas pakļaušanu šim starojumam.

4 *Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden* ir pašvaldības komisija, kura veic attiecīgās komūnas uzraudzību vides un veselības aizsardzības jomā un kuras uzdevums ir noteikt nepieciešamos korektīvos pasākumus. Šajā ziņā tai it īpaši ir jāuzrauga telekomunikāciju un datu bezvadu pārraides bāzes stacijas.

5 Likuma Nr. 1998:808 par vides kodeksu (*miljöbalken* (1998:808)) 26. nodaļas 9. pantā tādām pašvaldības komisijām kā *Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden* ir piešķirtas pilnvaras adresēt operatoriem rīkojumus, kā arī aizliegšanas pilnvaras. Piemērojot šī likuma 26. nodaļas 14. pantu, šādus rīkojuma vai aizlieguma pasākumus var papildināt ar naudas sankcijām.

6 Atbilstoši minētā likuma 19. nodaļas 1. pantam minēto pašvaldību komisiju lēmumus var apstrīdēt *Länsstyrelse* (departamenta prefektūra), kuras spriedumus var pārsūdzēt *Miljödomstolen* (Vides lietu tiesa).

7 *Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden* lūdza mobilo telefonijas operatorus, kuru bāzes stacijas atrodas tuvu D. Bengtsona dzīvesvietai, iesniegt savus apsvērumus par viņa sūdzību. Šajā ziņā visi šie operatori apgalvo, ka tie ievērojot spēkā esošos noteikumus, jo pakļaušana starojumam ir zemāka par Rekomendācijā 1999/519 noteikto

references līmeni. Līdz ar to tie brīvprātīgi nesamazināja nejonizējošo starojumu līdz līmenim, kas sūdzības iesniedzējam būtu pieņemams.

8 Atbildot uz šo mobilās telefonijas operatoru apsvērumiem, D. Bengtsons uzsvēra, ka minētie references līmeņi vienīgi norāda, kuros gadījumos sasilšanas efekts ir zinātniski pierādīts, un ka līdz ar to tiem nav nozīmes, novērtējot citas sekas veselībai, lai ievērotu piesardzības principu.

9 Kā telekomunikāciju un datu bezvadu pārraides bāzes staciju uzraudzības iestādei *Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden* ir jālemj par tālāko rīcību D. Bengtsona sūdzības sakarā.

10 Šādos apstākļos *Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai, ievērojot EKL 174. panta 2. punktu, Rekomendācijā 1999/519/EK […] paredzētie elektromagnētisko lauku references līmeņi ir jāinterpretē tādējādi, ka tie ir jāuzskata par mērauklu piesardzības principa īstenošanai vai ka minētais princips papildina Rekomendāciju 1999/519[?]"

Par Tiesas kompetenci

11 Atbilstoši Tiesas Reglamenta 92. panta 1. punktam, kas saskaņā ar tā paša Reglamenta 103. panta 1. punktu ir piemērojams lūgumam sniegt prejudiciālu nolēmumu, ja Tiesas kompetencē acīmredzami nav izskatīt attiecīgo prasības pieteikumu vai ja prasības pieteikums ir acīmredzami nepieņemams, Tiesa pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas un neveicot tālākas procesuālās darbības var pieņemt attiecīgu motivētu rīkojumu.

12 Atbildot uz lūgumu, kas tai adresēts saskaņā ar Tiesas Reglamenta 104. panta 5. punktu, *Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden* apgalvo, ka attiecībā uz uzraudzības veikšanu tā esot pārvaldes iestāde, kas veic tiesas funkcijas. Šajā ziņā tā atbilstot visiem judikatūrā noteiktajiem kritērijiem, lai to varētu uzskatīt par "dalībvalsts tiesu" EKL 234. panta izpratnē. Turklāt tā izskata strīdu un tai ir lūgts lemt procedūrā, kuras noslēgumā paredzēts pieņemt tiesas nolēmumu.

13 *TeliaSonera Mobile Networks AB* uzskata, ka *Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden* neesot tiesa EKL 234. panta izpratnē, jo tās uzraudzības uzdevums neesot uzskatāms par tiesas funkciju veikšanu.

14 *Tele2 Sverige AB* uzskata, ka *Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden* lēmumu pieņemšana izrietot no izpildes funkcijas un tā neesot pielīdzināma tiesvedības funkcijai. Turklāt neesot strīda starp iesniedzējiestādes norādītajiem lietas dalībniekiem.

15 Čehijas valdība norāda, ka *Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden* neesot attiecīgās dalībvalsts tiesu varai piederīga iestāde. Tā kā tās lēmumus var pārsūdzēt *Länsstyrelse* un tiesai pielīdzinātas iestādes gadījumā ir stingrāk jāpiemēro judikatūrā noteiktie kritēriji, it īpaši prasība par neatkarību, tā neesot tiesa EKL 234. panta izpratnē.

16 Francijas valdība šaubās, ka *Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden* varētu uzskatīt par tiesu EKL 234. panta izpratnē.

17 Eiropas Kopienu Komisija norāda, ka *Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden* kā uzraudzības iestāde varot adresēt mobilās telefonijas operatoriem rīkojumus, kas esot administratīvas funkcijas veikšana. Līdz ar to tā neizskatot strīdu un tai neesot lūgts lemt procedūrā, kuras noslēgumā paredzēts pieņemt tiesas nolēmumu. Turklāt, tā kā pašvaldības padome var atsaukt visus šīs komisijas locekļus, ja pašvaldības padomes politiskais vairākums vairs neatbilst tam, kāds ir komisijā, vai ja tiek grozīta tās organizācija saskaņā ar pašvaldību Likuma Nr. 1991:900 (*kommunallagen* (1991:900)) 4. nodaļas 10.a pantu, tas neatbilstot prasībai par iesniedzējiestādes neatkarību.

18 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru no minētā EKL 234. panta izriet, ka valsts tiesas drīkst vērsties Tiesā vienīgi tad, ja tās izskata strīdu un tām ir lūgts lemt procedūrā, kuras noslēgumā paredzēts pieņemt tiesas nolēmumu (skat. it īpaši 1980. gada 18. jūnija rīkojumu lietā 138/80 *Borker*, *Recueil*, 1975. lpp., 4. punkts; 2005. gada 31. maija spriedumu lietā C-53/03 *Syfait* u.c., Krājums, I-4609. lpp., 29. punkts, kā arī 2009. gada 25. jūnija spriedumu lietā C-14/08 *Roda Golf & Beach Resort*, Krājums, I-5439. lpp., 34. punkts).

19 Tādējādi Tiesas judikatūras izpratnē nevar uzskatīt, ka iesniedzējiestāde pildītu tiesas funkciju, kad tā rīkojas kā pārvaldes iestāde un tai vienlaikus nav lūgts izšķirt strīdu (skat. it īpaši 1995. gada 19. oktobra spriedumu lietā C-111/94 *Job Centre*, *Recueil*, I-3361. lpp., 11. punkts; 2002. gada 15. janvāra spriedumu lietā C-182/00 *Lutz* u.c., *Recueil*, I-547. lpp., 14. punkts, kā arī iepriekš minēto spriedumu lietā *Roda Golf & Beach Resort*, 35. punkts).

20 Šajā gadījumā ir jākonstatē, ka tajā iesniegtās D. Bengtsona sūdzības kontekstā *Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden* veic administratīva rakstura funkcijas.

21 Pirmkārt, ir jāsecina, ka šī pašvaldības komisija veic uzraudzību vides un veselības aizsardzības jomā un tās uzdevums ir noteikt nepieciešamos korektīvos pasākumus.

22 Otrkārt, no Tiesai iesniegtā iesniedzējiestādes lēmuma un apsvērumiem nekādā veidā neizriet, ka, pirms *Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden* vērsās Tiesā, saistībā ar D. Bengtsonu būtu ticis pieņemts kāds nolēmums, par kuru šajā komisijā būtu celta prasība. Tādējādi šī iestāde ir pirmā iestāde, kurā ir iesniegts lūgums samazināt nejonizējošo starojumu, kuru rada bāzes stacijas, kas atrodas tuvu D. Bengtsona dzīvesvietai (pēc analoģijas skat. it īpaši 2001. gada 10. jūlija rīkojumu lietā C-86/00 *HSB-Wohnbau*, *Recueil*, I-5353. lpp., 15. punkts; 2002. gada 22. janvāra rīkojumu lietā C-447/00 *Holto*, *Recueil*, I-735. lpp., 21. punkts, kā arī 2010. gada 12. janvāra rīkojumu lietā C-497/08 *Amiraike Berlin*, Krājums, I-101. lpp., 20. punkts).

23 Līdz ar to kontekstā, kādā ir iesniegts lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, *Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden* funkcija nav kontrolēt lēmuma tiesiskumu. Tās uzdevums ir pirmo reizi izteikt nostāju par iedzīvotāja sūdzību. Šādos apstākļos tai nav lūgts izšķirt strīdu Tiesas judikatūras izpratnē (šajā ziņā skat. 1998. gada

12. novembra spriedumu lietā C-134/97 *Victoria Film*, *Recueil*, I-7023. lpp., 16. un 18. punkts).

24 Šim secinājumam nav pretrunā tas, ka attiecīgās fiziskās vai juridiskās personas var iesniegt apsvērumus *Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden*, jo šāda iespēja neietekmē veiktās darbības raksturu (šajā ziņā skat. 2001. gada 14. jūnija spriedumu lietā C-178/99 *Salzmann*, *Recueil*, I-4421. lpp., 18. punkts).

25 No tā izriet, ka, izskatot tajā iesniegto D. Bengtsona sūdzību, *Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden* rīkojās kā pārvaldes iestāde un tai Tiesas judikatūras izpratnē tajā pašā laikā nebija lūgts izskatīt lietu pēc būtības, kā rezultātā tā nepilda tiesas funkcijas.

26 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jāpiemēro Reglamenta 92. panta 1. punkts un 103. panta 1. punkts un jākonstatē, ka Tiesas kompetencē acīmredzami nav spriest par *Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden* uzdoto jautājumu.

Par tiesāšanās izdevumiem

27 Attiecībā uz D. Bengtsonu šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata *Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden*, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās

izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav D. Bengtsona tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (piektā palāta) nospriež:

Eiropas Savienības Tiesas kompetencē acīmredzami nav atbildēt uz jautājumu, kuru ar 2009. gada 2. jūnija lēmumu ir uzdevusi *Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden* (Zviedrija).

[Paraksti]